

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 3. Quam gratum sit Deo mortificationis exercitium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

107 TRACTAVS DE SVI

Rom. 8.

modo necessarium, nec enim tantum homo per eam priuat se illicitis, sed etiam licitis, & quasi necessarijs, ad id diuina voluntate & consilio permotus. Hæc enim circumcisio est cordis & spiritus, cuius, vt loquitur Apostolus, *latus non ex hominibus sed ex Deo est.* Hæc de nominibus Mortificationis sufficienter restat, vt afferamus rationes quibus efficaciter hoc exercitium nobis persuaderi queat.

CAPVT. III.

Quàm gratum sit Deo exercitium mortificationis.

Multæ, eæq; grauissimæ rationes, ut, quæ hominem comouere possunt, ad cupidæ amplectendæ Mortificationis propriè dictæ exercitiū. Prima & principalis est, quod Deo sit multò gratissimū. Et si enim Deus non amet pænas nostras, qua pænae sunt, amat tamen, qua nobis sunt salutaris, & ad gloriam diuinæ maiestatis promouendâ conducunt. Et quâuis mortificatio sit afflictio sponte ab homine suscepta,

MORTIFICATIONE. 133

suscepta, tamen hoc Deo amplius pla-
cer, quo certius nouit fructus eius in-
effabiles esse sapientissimo diuinæ iu-
stitiæ suæ, misericordiæ quæ ordini cō-
formiores. Erat filius dei ab omni æ-
ternitate in sinu patris, & æterna sapi-
entia existens probè nôrat, quæ opera
Deo essent gratissima. Quia ergo se-
cundum diuinitatis suæ maiestatem,
qua æqualis erat cœlesti suo patri, non
poterat alicui afflictioni obnoxius es-
se, è regali solio in hunc mundum
descendit, & naturam humanam, vt
hoc exemplo gratissimam rem face-
ret æterno Patri, assumpsit, eam quæ & S. Tho. p. 3.
ab omnibus voluptatibus, ad quas na- 9 45. a. 2.
tura alioquin propendebat, & à glo- Catet. ibi.
ria, quæ corpori debebatur, continere
se voluit, imò omni afflictionum &
cruciatuum incomparabilium generi
subijcere.

IN hunc modum mortificauit se
filius Dei, eiusque mortificatio fuit, 2. Cor. 4.
vt eam appellat s. Paulus, quod vo-
luntariè pro nobis sit passus. Qua
mortificatione, nullum vnquam opus
Deo gratius, aut factum est, aut fie-
ri potuit. Et quanquam quouis opere
vel

S. Tho. 3. p.
 q. 40. a. 3.
 q. 6. q. 9.
 48. a. 1.

vel etiam verbo infinite gratus Deo fuerit, tamen non satis habuit eas actiones exercere, quæ ratione personæ eum infinite gratum facerent, sed etiâ quæ genere suo & natura omnibus numeris essent absolutissimæ: Et rursum, licet omnibus actionibus suis inædiuinam placârit, nosque Deo reconciliârit, tamē *ὑπομασιν* totum hunc effectum adscribimus ei actioni, qua sacratissimæ naturæ suæ inclinationem naturalem maximè mortificavit, nempe passioni cõtumeliosissimæ crucis. Quâuis enim cæterorum hominum more nullas inordinatas & à ratione discrepantes inclinationes mortificandas habuerit, habuit tamen illam, qua quisque refugit pœnas & dolores, & studio vitæ conseruandæ tenetur. Cùm ergo ipse Dei filius ad placendum magis æterno patri acerbissimum hoc mortificationis genus elegerit, liquidissimè apparet mortificationis studium nobis debere esse cõmendatissimum.

INTER creaturas omnes, post sacratissimam Christi humanitatē, nulla Deo carior fuit Beatissima Virgine
 MA

MORTIFICATIONE. 293

MARIA, benedicta eius matre; quæ
etiam si vitiosas animi vel corporis
perturbationes non habuerit mortifi-
candas, habuit tamen alias, nempe na-
turalem propensionem ad quietem
terrenam, & possessionem pacificam
boni infiniti, quod ex visceribus suis
purissimis protulit, nempe filium suum
vni genitum. Et hanc æternus Deus
mortificari voluit à B. Virgine; vt cum
iussit eam patrio solo deserto in terra
peregrina exulare, cum indicauit ei ab
ipso Herode filium quæri ad eadem,
cum denique filium ab eius consue-
tudine & conuictu, sine vlla antegres-
sa admonitione, diuulsit, atque alia
multa fecit, quæ & dura & acerba esse
potuerunt; quæ omnia idcirco accidê-
re, vt illa hac exercitatione spontè su-
scepta in maiori gratia apud Deum po-
neretur, & ampliorem sublimiorè que
in futuro seculo mereretur gloriam. Si
quando cupiam aliquid admodum
gratum & incundum eueniat, non po-
test se continere, quin amicos sui gau-
dij participes faciat, sicut fecit Pastor
Euangelicus, qui inuenta oue perditâ, *LUC. 15.*
conuocauit amicos vt sibi congratula-
ren-

3. Reg. 21. rentur. Sic facit & Deus, quādo nos ex animo mortificam⁹. Grauiſſimē Deū offēderat rex Achab gemmo crimine idololatriæ & homicidij. Elias hominē monet, quā magna eum maneat apud Deū supplicia. Ille monitis dās locū ad auertēdām diuinā indignationē, mox cū ingēti dolore de peccatis verā mortificationi se dedit, regias & pretioſas vestes, quibus vti solebat ad fastū & delicias, discerpit, cilicio aspero carnē affligit, remota lecti mollitie, in vili sacco cubat, corpus fame remoris mēsarū lauitijs & inedia discruciat, atq; oculis in terrā deiectis humillimē incedit. Quæ mortificatio tantopere oculis diuinis placuit, vt nō solū itā omnē confestim posuerit: verū etiā, vt amicos gaudij sui participes redderet, aduocārit magnū seruū suā Elhā, eiq; dicit. Nonne vidisti humiliatū Achab corā me? quia igitur humiliatus est mei causa, nō inducā mālū in diebus eius. quasi diceret. Cōgratulete mihi Elia, pacatus sū p̄nitētia Achab, nec amplius cogito de eo puniēdo. Quod si quis obijciat, illā p̄nitentiā Achab simulatā fuisse, nō veram, vt nōnulli existimāt, hoc clarius apparet,

Ibid.

quā

MORTIFICATIONE. 192

quā sit Deo grata mortificatio: si enim Deo placuit mortificatio illa externa & imperfecta in peccatore nōdū penitus & ex toto corde cōuerso, quantum placebit mortificatio hominis iusti, cuius persona Deo grata est & accepta?

Adhæc nō dubiū est, id valdè gratū esse alicui, quod solet admirari plurimū & laudare. tā autē videmus Christum & Euangelistas, dum S. Ioannē Baptistam veris laudibus ornare conantur, eum collaudasse ab insigni sui mortificatione: vt quod deserta paterna domovibisq; delicijs concessit in eremū, vbi domicilij vice ei etiā ferarū cavernæ, lecti solum durum, victus ex agrestibus locustæ, vestis ciliciū ex pilis camelorū, & viles bestiarum pelles. Hic enim habitus cultorem eremi & pænitentię prædicatorem decebat. S. Ioannes. in *hom. 10. 30*
quit, B. Chryostomus, domo, lecto, mē *Matth.*
sa, alijsq; similibus rebus destitutus, angelus erat in carne mortali. Pilis camelorum indutus incedebat, vt hoc vestitus homines doceret mundi contemptū, humilitatem verā. Et amorē aduersitatē omnium. dē indicauit Christus, quando discipulis suis negauit ea, quę homines *Matth. 10.*
natu-

naturaliter desiderant, vt cum eos in ciuitates & castella israhelica dimisit sine auro & argento, & sine pera vel sacco, ne comeatum ferre possēt de vno loco in alium; deinde, cum iussit, vt nec calceamenta ferrent, licet pedibus iter faciendum esset, neque vlla arma ad sui defensionem, imō nec baculum ad leuandam fatigationem, sed nec duo indusia, ad abstergendum sudores. In his & similibus voluit Christus vt se mortificarent Apostoli, quo paulatim ad maiora perferenda pareretur, quæ post acceptum in die Pentecostes spiritum sanctum, cum maior gratia mortificandi spiritum in illis adauxisset, pertulerunt.

Clem. l. 7. recogn. S. Petrus, vt de eo scribit B. Clemens, non victitabat, nisi pane, oliuis & herbis, vesteque utebatur, quæ corpus obtegeret, & pallio. S. Iacobus Hierosolymorum Episcopus, autore Egesippo, & S. Hieronymo, non vescabatur carnibus aut piscibus; vino quoque & ceruisia abstinebat, & tunicam nūquā mutabat. His alijsq; modis mortificabant se Apostoli Christi, & contemp-
tis omnibus mundi voluptatibus,
carnisq;

Euseb. h. Eccl. l. 2. c. 3. Hier. de scrip. Eccl.

MORTIFICATIONE. 104

carnisque delicijs, fame, siti, & nuditate se affligebant, noctes multis vigilijs & orationibus, dies laboribus & sudoribus transigebant, & vltro se ad grauissima quaeque pro Christo perferenda, adeoque mortem ipsam, cum gaudio & exultatione offerrebant. Id confitetur B. Paulus in sua, aliorumque Apostolorum persona dicens. *Vsq; in hanc horam. & esurimus & sitimus, et nudi sumus, & colaphis cadimus, & instabiles sumus, & laboramus, & erantes manibus nostris, maledicimur & benedicimus, persecutionem patimur, & sustinemus, blasphemamur & obsecramus, tanquam purgamenta huius mundi facti sumus, omnium peripetna usq; adhuc.* Cur autem tam fortiter Apostoli pugnauerint contra naturam, naturalesque eius cupiditates, non alia fuit causa, quam quod scirent hanc sui victoriam Deo, quem summè amabant, esse gratissimam.

Ita non obscure idem docet Apostolus. *Quia, inquit, propter te mortificamur tota die, a stimatis sumus sicut oves occisionis. Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Quod autem*

19) TRACTATVS DE VERA

autem maius bonum contingere nobis potest, quam ut simus grati illi, qui tantoperè nos dilexit? Et quoniam qui gratus alteri est, etiã aliquam ei affert voluptatem, nõ dubium est, quin mortificationis studio voluptatem aliquã Deo offeramus, quemadmodum notavit B. GREGORIUS.

Greg. l. 8.
cap. 15.

CAPVT IV.

Plurimum placere Deo mortificãdũ studium etiam in rebus paruis, et idõõlud conuenire etiam perfectis.

Praeter hæc testimonia, quibus Christus declarauit sibi pergratũ esse mortificãdũ studium, suppeditant & alia sanè admiranda, ac impemis illud, quod multas sãdas animas, quas diuinitus aliquãdõ nulla humano magisterio achibito, intruxit in sãctissimis fidei mysterijs, in hac quoque virtute instruxerit. Fuit olim in Maximã Christianorũ immansissimã persecutõis palatio femina illustissima & pulcherrima, nomine Domna, quatuor supra viginti annos nata, gentilitijs Deorũ sacrificijs præfecta. Hæc vbi lectione epistolarum Apostoli Pauli, Actuumq; Apostolicoã, diuino aspi-

Curius in
Decimo.